

OTČE NÁŠ

ÚVODNÍ MODLITBA:

Pane Ježíši, apoštolové tě viděli mnohokrát se modlit. Chtěli se ti podobat. Naučils je tedy modlitbě. A současně jsi jim ukázal, že modlitbu je třeba také žít. Zvláště tvou modlitbu - modlitbu Páně, jak říkáme.

Především na tvé křížové cestě vidíme, jak jsi uskutečňoval prosby: odpusť nám naše viny, zbav nás zlého, chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Prosíme za odpuštění, že jsme tolikrát tuto modlitbu odříkávali bezmyšlenkovitě ahlavně, že jsme ji neudělali svými životním programem. Probud' v nás pravého ducha modlitby, osvět' každou prosbu znovu svým světlem, abychom se správně modlili a správně žili, neboť "jak se kdo modlí, tak věří a tak i žije."

Proto na začátku dnešní pobožnosti, povzbuzeni tvým příkazem a poučení tvým životem, odvažujeme se modlit:

Otče náš... Neboť tvé je království i moc i sláva na věky.

I. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE S PILÁTEM

Pilát tedy vešel opět do vládní budovy, povolal si Ježíše a řekl mu: "Ty jsi židovský král?" Ježíš mu odpověděl: "...mé království není z tohoto světa..." "Tedy jsi král?" ... "Ano, já jsem král."

Po celé své dějiny očekávali Židé příchod tvého království, Pane, a když přišlo, nevstoupili do něho. Příležitost - poznat tebe i tvé království - měli pohané - i Pilát. Ztratili ji.

Tak ztrácejí i dnešní lidé příležitost setkat se s tebou. Umožni jim, prosíme, setkání s tvým královstvím. Prosíme o to slovy: **Přijď království tvé!**

Dej, ať tě lidé více poznávají a milují: *Přijď království tvé!*

Přemoz jejich slabost, strach a úzkost:

Ať uznají tvou vládu na nebi i na zemi:

Znič co je špatné a hříšné:

Odstraň ze světa nepravdu, farizejství a násilí:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

II. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE S KŘÍŽEM

A když se mu naposmívali, svlékli z něho plášť a oblékli ho v jeho roucho. Pak ho odvedli, aby ho ukřižovali.

Pane, v přírodě se vše děje jen podle zákonů Prozřetelnosti. Ale člověk se může vzepřít, porušit zákon, konat zlo, „být jako Bůh“, vzdorovat.

Nás voláš, abychom Boží vůli plnili - nejen jako součást nerozumné přírody - ale jako myslící bytosti. Jen tehdy jsme opravdu lidmi, když uposlechneme Tvou výzvu: „Kdo chce za mnou přijít, vezmi svůj kříž a následuj mne!“ Naše srdce se zdráhá. Přemoz náš odpor, vždyť k Tobě voláme: **Bud vůle Tvá!**

Pronikni naše srdce zcela a úplně: *Bud' vůle tvá!*

Ať radostnou poslušností vydáváme svědectví Tvému evangeliu:

Daruj všem lidem svou milost a pokoj duše:

Naše vzpoury proti Tobě nám odpouštěj:

Přemáhej naše slabosti a poklesky:

Posvěcuj nás svou milostí:

Ať jsme ochotni přijmout utrpení, bolest i smrt:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

III. JEŽÍŠŮV PRVNÍ PÁD

Ježíš řekl: „Všichni se pohoršíte nade mnou.“ Petr mu však řekl: „I kdyby se všichni pohoršili, já nikoliv.“ Ježíš mu řekl: „Vpravdě ti pravím, že ty dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Ale on ještě více ujišťoval: „I kdybych měl s Tebou umřít, nezapřu Tě.“ Stejně mluvili též ostatní.

Pane, předpovídáš Petrovi jeho pád a on se zdráhá. Tvrdí, že se vyhne zlu, o kterém mluvíš. Myslí si, že na zlo stačí svými silami. A Ty ho upozorňuješ, že podlehne.

I nás chce zlo pohltit, zatáhnout do svých sítí, zničit, chce, abychom upadli. A my si namlouváme, že vše zvládneme sami. Už jsme byli mnohokrát poučeni. „Zachraň nás, hyneme,“ volali apoštolově. I my voláme o záchranu slovy: **Neuved' nás v pokušení!**

Když nás na křížové cestě opouštějí síly: *Neuved' nás v pokušení!*

Když jsme zlomeni a vyčerpáni:

Ve chvílích opuštěnosti a samoty:

V radosti a bezstarostnosti života:

Ve chvílích štěstí a odhodlání:

Když nás přepadá malomyslnost:

Při pádech, které podlamují naši důvěru v Tebe:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

IV. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE S PANNOU MARIÍ

„Šimone, spíš? Nemohl jsi bdít ani jedinou hodinu? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení!“

Panno Maria, Tebe jistě nemusel nikdo napomínat, abys bděla se svým Synem. Tišila jsi, že se schyluje k hrozným věcem. Blíží se katastrofa - tak volalo Tvoje srdce při každé myšlence na Syna.

Bdíš a modlíš se, abys svého Syna podpořila, abys při setkání alespoň pohledem dala najevo svou lásku. Modlíme se k Tobě: **Matko Boží, pros za nás hříšné!**

Při bdění a obsluze nemocných: *Matko Boží, pros za nás hříšné!*

Při smrti našich nejbližších:

V pokání za vlastní hříchy:

Při neochotě podporovat svého bližního modlitbou:

V malomyslnosti nad zlem:

Při strachu hlásit se k opovrhovaným lidem:

Při promarněných příležitostech napodobit Tvou statečnost:

Nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

V. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE SE ŠIMONEM

A přinutili jakéhosi Šimona, který přicházel z pole a právě šel mimo, aby nesl jeho kříž.

Pane, Šimon měl strach. Báł se přiblížit k odsouzení. A přece mohl poznat svým duchovním zrakem, že nejsi obyčejný odsouzenec. Nepoznal. Měl slabý duchovní zrak. Jsme na tom podobně.

Naše vidění Boha, naše poznání Tebe sílí modlitbou. Proto k Tobě voláme: **Pane, nauč nás modlit se!**

Když o Tobě mnoho víme, ale málo tomu rozumíme: *Pane, nauč nás modlit se!*

V pochybnostech víry:

Když nevíme, jak projevít svou vděčnost k Tobě:

Když se nám lidé vyhýbají:

Když si stěžujeme na zkaženost doby a mravní úpadek:

Když se stydíme za své hříchy:

Když se bláhově domníváme, že Tě nepotřebujeme:

V nemoci a starostech, když je modlitba obtížná:

Když se na modlitbu nemůžeme soustředit:

V každý všední den i při nedělní bohoslužbě:

Při církevních slavnostech, kdy pro vnější okázalost není jako by místa pro Tebe:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

VI. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE S VERONIKOU

Pilát se otázal lidu: „Co mám udělat s tím, kterého nazýváte králem židovským?" Oni zase vzkřikli: „Ukřižuj ho!" Pilát jim však pravil: „Co zlého učinil?" Ale oni křičeli ještě hlasitěji: „Ukřižuj ho!"

Žádali, Pane, jen jedno: Tvou smrt. Neměli slitování. Ani na křížové cestě Ti nikdo nepomohl. Písmo svaté nikoho výslovně nejmenuje.

A tak si lidová zbožnost vymyslela toto zastavení - zastavení soucitu - aby alespoň dodatečně - symbolicky - nahradila to, co se nestalo tehdy. Řekneme: „Pozdě, ale přece." Anebo spíše platí: „Přece jen pozdě." Jdeme tak často se svou pomocí pozdě! Přiznáváme se ke svým hříchům a voláme: **Odpusť nám nose viny!**

Nechceme ulehčovat utrpení druhých: *Odpusť nám nose viny!*

Naše pomoc přichází obyčejně pozdě:

Jsme neochotní a někdy i zlí:

Své dobré skutky zveličujeme, abychom se zdáli lepšími:

Myslíme jen a jen na sebe:

Žádáme pro sebe výhody a ocenění:

Neodpouštíme těm, kteří se provinili proti nám:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

VII. JEŽÍŠŮV DRUHÝ PÁD

Když byl Petr dole na dvoře, přišla jedna ze služek, a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něho a řekla: „Ty jsi také byl s Ježíšem Nazaretským!“ Ale on zapřel: „Nevím ani nerozumím, co pravíš.“

Pane, Tys dal Šimonovi nové jméno - Petr (Skála) - které mělo nejen vyjadřovat, kdo to je, ale i čím je a jaký je: Skála.

Křtem jsme dostali jméno křesťan - kristovec - které označuje nejen, kdo jsme, ale i čím jsme a jakými jsme. Naše pády - stejně jako Petrův - jsou obžalobou, že jsme Tvé jméno v sobě pošpinili a zneuctili. Pomoz nám, když denně voláme: **Posvět' se jméno Tvé!**

V nás, kteří Tě svými hříchy urážíme: *Posvět' se jméno Tvé!*

Ve svatosti i hříšnosti dnešních lidí:

V hříšnicích, kteří Tě urážejí a zapírají:

V duších, které se Ti zvláště zasvěcují:

V církvi, která hlásá tuto zvěst:

Ve světě, který Tě nezná:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

VIII. SETKÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE S JERUZALÉMSKÝMI ŽENAMI

Šel za ním velký zástup lidu a žen a ty nad ním plakaly a bědovaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, nýbrž plačte samy nad sebou a nad svými dětmi!“

Ženy pláčou nad Tebou, Pane. Nechceš planý soucit a prázdnu zbožnost. Chceš skutek. Tvoje napomenutí platí nejen jeruzalémským ženám, ale i nám, neboť i naše děti se často stávají Tvými nepřáteli. Jsi Spasitel všech, Tvůj Otec je i naším Otcem.

Odprošujeme Tebe i nebeského Otce za vlastní hříchy i za hříchy našich dětí. A v této chvíli opakujeme úvodní slova modlitby: **Otče náš!**

Náš nebeský Otče, všemohoucí Bože! Věříme, že jsi náš pravý Otec a Ježíš je Tvůj pravý Syn: *Otče náš!*

Jsi náš přísný Soudce, přesto se odvažujeme volat:

Budeš soudit i naše děti, smiluj se nad námi:

Budeme se snažit působit na své děti, aby Tě neurážely:

Nezapomeň na nás ve chvílích opuštěnosti:

Odpusť těm, kteří znovu Tvého Syna křižují, neboť nevědí, co činí:

Nezavrhuj nás, ale znovu nám prokazuj svou lásku:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

IX. JEŽÍŠŮV TŘETÍ PÁD

Později tvrdil někdo jiný: „Opravdu i tento byl s ním, vždyť je to Galilejec!“ Petr však řekl: „Člověče, nevím, co pravíš.“ A vtom právě, co ještě mluvil, zakokrhal kohout. Pán se obrátil a pohleděl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně a vyšel ven a hořce se rozplakal.

Pane, Tvůj třetí pád je nejtěžší. Petr se nad svým třetím pádem rozplakal. Litoval. Kdyby se vyhnul zlu prvním, nepotkalo by ho poslední: na počátku se jen vychloubal: „Nezapřu Tě!“ a nakonec se zapřisahal: „Neznám ho!“

Naše pády na křížové cestě nebývají jen tři. Upadli jsme mnohokrát nejen do prachu, ale možná až do pekla. Zlý duch měl v té chvíli radost. Prosíme nejen za odpuštění hříchů, nejen abys nás zbavil pokušení, ale i o pomoc proti zlému - totiž zlému duchu. Voláme proto: **Zbav nás zlého!**

Tys všemohoucí a zvítězil jsi nad zlem: *Zbav nás zlého!*

Když opětovně upadáme do hříchu:

Když jsme odhodláni už neprosit za odpuštění:

V pochybnostech, zda hříšníky slyšíš:

V malomyslnosti nad svou ubohostí:

Když před vlastní Kalvárií klesáme:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

X. JEŽÍŠ NA GOLGOTĚ

I vedou ho na místo Golgota. A dávali mu pít víno s myrhou, ale on to nepřijal.

Pane Ježíši, setkáváš se s místem, ke kterému směřoval Tvůj život. To byl vrchol Tvé pozemské „kariéry“. Na tuto chvíli ses po celý život připravoval.

My po celý život na něco čekáme, o něco usilujeme, někam směřujeme. Často nevíme, kam. Proto nás vše překvapí, a když se má ukázat, jak jsme připraveni, zklameme. Na co vlastně čekáme a kam směřujeme? Co je vrcholem našeho života? Nebe? Místo, kde jsi Ty? Za slovo nebe často klademe nejrůznější náhražky, odpusť nám, vždyť k Tobě voláme: **Jenž jsi na nebesích!**

Naše pozemské tužby a cíle pozvedej k sobě: *Jenž jsi na nebesích!*

Zaměřuj náš život správným směrem:

Připravuj nás na cíl našeho života:

Sílu k tak odvážnému stoupání ať čerpáme z Tebe:

Dej nám poznat pomíjejícnost pozemského světa:

Ved' nás životem do své slávy:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

XI. JEŽÍŠOVO ODPUŠTĚNÍ Z KŘÍŽE

Když přišli na to místo, ukřižovali ho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš pak řekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Pane, nevěděli, co činí. Nevěděli, že křižují Syna člověka, že odsoudili Mesiáše, že Spasitele prohlásili za zločince. A Tys svým viníkům odpustil.

Urážka je tím větší, čím vyšší osobu urážíme. I nás lidé urážejí. Nejsme nic, ale tím více se dožadujeme omluvy a dostiučinění. Jak asi falešně znějí v našich ústech slova modlitby, kterou jsi nás naučil. Nechceme říkat nepravdivá slova. Odpusť nám, když voláme: **Jako i my odpouštíme našim viníkům!**

Když přestupujeme Tvá přikázání, odpusť nám naše viny: *Jako i my odpouštíme našim viníkům!*

Naši neuctivost vůči Tobě odpusť nám, Pane:

Odpusť nám naši malou víru a pověřčivost:

Odpusť nám naši roztržitost v modlitbě:

Odpusť nám naše pohrdání milostí:

Odpusť nám opovážlivé spoléhání na Tvé milosrdenství:
Odpusť nám naše urážky Nejsvětější svátosti a svatokrádeže:
Odpusť nám promarněné dary a milosti Ducha Svatého:
Odpusť nám naše reptání proti Tobě:
Odpusť nám znesvěcování svátečních dnů:
Odpusť nám zanedbané mše svaté:
Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

XII. JEŽÍŠOVA OBĚŤ NA KRÍŽI

Při večeři vzal Ježíš chléb, požehnal jej, lámal a dal svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte! Toto je mé tělo!“ Potom Ježíš, protože věděl, že je již všechno dokonáno, aby se naplnilo Písmo, řekl: „Žízním!“ Stála tam nádoba plná octa. I nasadili na yzop houbu plnou octa a podali mu ji k ústům. Když přijal ocet, řekl: „Dokonáno jest!“ A nakloniv hlavu, vypustil duši.

Pane, Tys dal své tělo, svůj život pro spásu člověka a člověk neměl pro Tebe ani slovo povzbuzení, ani trochu tělesného občerstvení - jen ocet. Tys dal člověku duchovní život a jako duchovní pokrm jsi mu dal své tělo.

A člověk zneužívá Tvých darů nejen k vlastní škodě, ale i proti Tobě a proti bližním: není chleba pozemského pro chudé - proto je na světě hlad, není chleba nebeského pro hledající - a proto není na světě ráj. Voláme proto: **Chléb náš vezdejší dej nám dnes!**

Za práci, kterou se snažíme poctivě vykonat: *Chléb náš vezdejší dej nám dnes!*

Když pracujeme s úmyslem prospět:

Za práci, která povznáší a pomáhá:

Za to, že jsme se snažili najít v práci Tvou vůli:

Za práci, kterou jsme vykonali v domácnosti, v dílně, v továrně, v kanceláři, v laboratoři, v nemocnici i na poli:

Za dobré úmysly, o které jsme při práci usilovali:

I když si za svou špatnou práci odměnu nezasluhujeme:

Aby naše srdce nedostatkem duchovního chleba nevyprahlo:

Aby náš duchovní život nebyl ubíjen všedními starostmi:

Aby naše víra byla živá a opravdová:

Abychom mohli rozdávat potřebným:

Aby od našich dveří neodešel nikdo neuspokojen:

Aby hlad a bída ve světě nebyly příčinou nevěry:

Aby naše dobrá vůle pomoci se mohla také uskutečnit:

Aby se na našich oltářích mohla konat mše svatá:

Abychom duchovně nezhyňuli:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

XIII. PANNA MARIA PŘIJÍMÁ MRTVÉ TĚLO JEŽÍŠOVO

A jeho Matka mu řekla: „Synu, proč jsi nám to udělal?“ A on jim řekl: „Nevěděli jste, že já musím být u svého Otce?“

Panna Maria, teprve po létech, když přijímáš na svůj klín mrtvé tělo svého Syna, chápeš, co řekl tenkrát v chrámě. Nyní je zcela u svého Otce, vyplnil jeho vůli a odevzdal mu svou duši. Dnes už nemáš na rtech výčitku „Proč jsi nám to udělal?“, protože tato bolest je nesrovnatelně větší. Víš, že bolesti i smrt Tvého Syna přinesly lidstvu požehnání a spásu.

Chceš se spoluúčastní na tomto požehnání a vzpomínáš si, že Alžběta Tě pozdravila jako požehnanou, přinášející požehnání do jejího domu. Nes požehnání i nám, když k Tobě nyní voláme: **Požehnaná Ty mezi ženami!**

Pros za ty, kteří ve službě Tobě a Tvému Synu zemdleli a onemocněli: *Požehnaná Ty mezi ženami!*

Nezamítej naše prosby, kdykoliv Tě prosíme: Drž nad námi svou mateřskou ruku:

Stůj u našeho smrtelného lůžka, jako jsi stála pod křížem:

Přinášej Kristovo požehnání do našich rodin:

Vypros našemu národu nové kněze a žehnej jejich úsilí o svatost:

Přijmi do svého náručí naše zemřelé a představ je svému Synu:

S Božským Dítěm, Máti, rač nám požehnání dáti! Amen.

XIV. JEŽÍŠŮV HROB

Jeden muž jménem Josef, člen velerady, muž dobrý a spravedlivý, nesouhlasil s jejich rozsudkem a jednáním. Pocházel z judského města Arimatie. Očekával také království Boží. Ten přišel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Sňal je, ovinul plátnem a položil do hrobu vytesaného ve skále, v němž ještě nikdo neležel.

Pohřbili Ježíše. Někteří pohřbili i naděje, které do něho vkládali. Snad pohřbili i očekávání Božího království. Možná, že i Josef z Arimatie za svou vírou v Ježíše přivalil velký kámen. Zklamání vykonali poslední poctu.

A přece tušili, že Kristus je duchovně s nimi. Nerozuměli, a přece doufali. Jinak by jim mrtvý nestál za to, aby pro něj něco udělali, když on - jak se mohli domnívat - nesplnil jejich naděje. Doufali, že ještě není všemu konec. V jejich srdci začala klíčit modlitba, kterou církev volá od prvních staletí až do dnešních dob. Voláme tak nyní i my: **Přijď, Pane Ježíši**

Ať semeno lásky, vhozené z kříže do našeho světa, vydá bohaté plody: *Přijď, Pane Ježíši!*

Ať se Tvá církev vždy raduje z Tvé přítomnosti:

Neodpírej Sv. Otcí svou stálou pomoc při starostech o mír ve světě:

Všem věřícím dávej dary Ducha svatého:

Rodiny naplň pravou zbožností:

Dětem poskytni vše pro zdraví těla a volej je k sobě dobrou výchovou rodičů:

Nemocným a trpícím přispěj na pomoc v bolesti a nemoci:

Umírajícím a trpícím odpusť hříchy a věčné tresty:

Ať státníci naší doby uznávají Tvou vládu:

Ať celým světem zní volání:

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane Ježíši, Tys nás naučil modlit se k Bohu slovy: Otčenáš...

Prosíme Tě, ať je tato modlitba naším životním programem, abychom se stali skutečnými křesťany.

Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.